

506

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீ அம்பாள் துணை.

கோப்பு மாரியம்மன் மகிமைச்சிந்து

அரியாலூர் மகா-நா-ஸ்ரீ

வா. மு. அழகர் சாமி அவர்களால்

இயற்றிப் பெற்று

கோப்பு

கு. கருப்பண்ண முத்திரியர், ந. ரேங்கசாமி நாயுடு

இவர்கள் விருப்பத்தின்படி

திரிசிரபுரம்

ஜனநாகர அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடப்பெற்றது

1928

புஸ்தகம் 1-க்கு விலை அனா 1

ஸ்ரீ
அம்பாள் துணை.

விநாயகர் வேண்பா.

கோப்புப் பதிதனில் வாழ் கோமளமே மாரியுன்மேல்
சேர்க்குங் கவியதனைச் செந்தமிழால்—யார்க்கும்
விரித்துரைக்க என்மனதில் வேழமுகத்தோனே
கருத்துவைக்கவே துதித்தேன் கார்.

சரஸ்வதி துதி.

பக்தியுடன் அம்மன் பதமலரையான் துதிக்க
நத்துமழுகசெந்தன் நாவினிலே—இங்கு
சென்று குடியிருப்பாய் தேவி கலைவாணி
என்றும் துதிக்கு மெனைக்கார்.

முருகர் துதி.

கொள்ளைநோய் அம்மை கொடோப் பெருவலியால்
சள்ளையொன்றும் நேராமல் தற்காக்கும்—கோப்பு
மாரியின்மேற் சிந்து மகிழ்ந்துரைக்க வேல்முருகன்
தானைப்பனிந்தே நருள்தா.

பாளையம் கழகில் என்ற மெட்டு.

திருச்சிக்கோட்டைக்கு மேற்கிலிருந்து மேழியியிலில்
விருப்பமுடனே கோப்புக்கிராமத்தில்—அம்மனிருக்கும்
ஆலயம் வெகுசீர் நோத்தி அதில்

என்ன விநோதங்கள் உன்னித்ததுடன் அன்னமே பாராய்
நன்னயத்துடன்—ஏந்திழையேபார்த்து மகிழ்வாயடி
நானின்னமும் சொல்வேனன்பாகக் கேளடி

கன்னியே கோவிலின் வாயல்தன்னிலும் கோடானகோடி
கற்பூரத்திபாராதனைக் கூட்டமே—அங்கு எப்போதும்
நடக்குந் திருநாட்டமே எக்காள

நாகசுர மேளவாத்திய மென்னொரு முளங்கும் நம்மாளும்
மாரிகோவில்—என்னவென் றெடுத்தனரைப்பேன் மாசுதியே
இந்த மண்ணுலகில் கண்டிராக் கண்காசுதியே

(தி)

மங்கையாம் ஆரியமாலே மன்னவன் காத்தவராயன்
தங்கிருக்கும் ஆலயத்தைப்பாரடி—எந்தன்
மங்கையேநீ பார்த்துக்களிகூரடி நம்

மனமகிழ்ந்திட மதுரவீரனைக்கனமுடன் கண்டுகளிப்போம்
சிந்தனை—மங்கையே அவரிருக்கும் பந்தியே—பார்த்து
வந்திடுவோம் பெல்லபேர்க்கு முந்தியே (கி)

கருப்பசாயியை நாமும் விருப்பமுடனேபார்த்து
பெருக்கமுடன் வருவோம் கண்மணி
அங்கடிப்பார் பூஜைக்கு வெண்கலமணி

அவர்காலில் விழுந்தடி தான் பணிசுவோர் காலம்
வினையனுகாமலருள் செய்வார்—கற்பூசச் சாம்ராணிக்
திபாராதனை—நாம் கைகூப்பிச் செய்வோமவற்குப்பூஜனை.

கன்னியே இருபத்திரண்டாம் காப்புக்கட்டி மாரியம்மன்
உன்னிதமாய்த் தேரேறுங் சிங்காரத்தை—எடுத்துரைக்கத்
திறமையுள்ளார் யாரதை இந்த

உலகமுழுவதும் புகழும் சுந்தரி கமலபாதங் கடாசுதித்தாதரி
உத்தமியாங் கோப்பு முத்துமாரியே—போற்றி
இத்தரையில் யான் துதித்தேன் கோரியே.

எத்தகைசை யோர்கள் புகழும் சத்திவுமையாளே கோப்பு
முத்துமாரி யுன்மேல் சிந்துபாடினேன்—எந்தன்
சித்தமதிலே யுனைக் கொண்டாடினேன்—இங்கு

வற்றினே னழகேசன் செந்தமிழ் மாற்றியேகவி
வந்துதீர்த்தருள்—எங்குமே புகழ்ந்திடுங் கல்பாணியே
உனையென்று மறவேனுன்பாதம் பேணியே.

உமேலை முத்துச்சாமி பாட்டே-என்ற மெட்டு

கோப்பு மாரியும்மை முத்துத்தாயே-உனைக்கோரினேன்
அழகருந் தன்சேயே உன்னைக்

கும்பிட நினைத்தவர்க்குத் தென்புடன் வரமளிப்பாய்
நீயே அருள்வாயே.

புலனமுழுதும் புகழ்கொண்டாய்-உனைப்போற்றிடும்
ஜனங்கள் ஜெயம் கொண்டார் நல்ல

புத்திரமித்ரரோடு இத்தரையிலுள்ளவர்க்கு
வந்தாய் வரம்தந்தாய்.

பாவிகளைச் சூரையிட்டுப் பார்ப்பாய்-உந்தன் பாதமதை

நோக்கி னோரைக்காப்பாய்

அன்பு

பாலித்திடுவா யென்மீது சேழுடனாதரிக்கும்

பாரீ முத்துமாரீ

கச்சைமணித் தாழ்வடச்சிங்காரீ-கண்ணன் பச்சைமாலின்

தங்கையான சூலி

உன்னை

இச்சையாய்ப் பணிந்தவற்கு அச்சதைதிருநீர்

தரும் மாரி அலங்காரி

கோப்பு எட்டுக்கரைப் பட்டயதார்கூடி-உன்னைத் திட்டமாய்க்

கொலுவமர்த்த நாடி

இங்கு

அட்டதிக்கெல்லாம் புகழும் கட்டழகி மாரியைக்

கொண்டாடி வந்தார் கூடி

இரத்தின் பெருமை யென்னஜோக்கு-உனை நாடினோர்க்கு நீ

கொடுப்பாய் வாக்கு

உன்னை

நாடியே அழகர் தமிழ்பாடினேனெனக்

கருள்வாய் வாக்கு துயர் நீக்கு.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுக்குமேல் என்ற மேட்டு.

ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து ஆண்டு இருபத்தெட்டிலே-வேண்டி

னேன்-கோப்புமாரியம்மன் விமரிசையை விர்தையிது

மாக்ஷி இதைக்கண்டவர்க்குக் காக்கி.

இருபத்திமெண்டாம் காப்புவின்பமுடன் கட்டிவைத்து-கடைசினாள்

படுகளங்கள் கார் மேகம் சூழ்ந்ததுபோல்-வருகுதையா

கட்டம் இதைப் பார்த்திடக் கொண்டாட்டம்

கொடிசுடை கள்சாமரையும் கொம்புதப்பு மேளத்துடன்-

யிருதுடனே வருவதையும் வெகு ஜனங்கள் பார்த்துச்சொல்வார்

இந்திரலோகந்தானேயிதுயிங்குவந்ததேனோ.

என்று சொல்லி ஜனங்களெல்லாம் யின்பமுடன்கும்பல் கூடி
நின்று கொண்டிருக்கையிலே அங்கு வந்தமிராசு தார்கள்
எட்டுப்பேரும் கூடிவந்திட்டாரங்கே நாடி

கத்தி பல ஈட்டிகளும் கவனமுடன் கைபிடித்து
சுத்தி நிற்கும் குடிபடையைச் சொல்லி முடியாது என்னால்
யார்க்கும் வெகுதீரம் இதை பார்க்கவே கெம்பிரம்

நீர்தெளித்துக் குட்டிவெட்டி நேர்மையுடன் தாங்கள் குத்தி
ஒடிவருகுவார்கள் உத்தமியாள் மாரி கோவில்
அன்றுமுதல் நாடி ஒன்பது நாளும் கூடி

தினந்தினமும் சதிர் நடிப்பாம் தெருமுழுதும் பஜனைக்கோஷடி
புவனமாறும் கோப்புமாரி புதுமையவள் சன்னதியில்
பார்த்து மகிழ்வோமே மாரி பதம்பணிவோம் நாமே

ஆடு கிடா கோழிகளும் அன்புடனே பொங்கல்களும்
மாவிலக்குக் கூட்டத்துடன் வருகுதய்யா மாரியம்மன்
சன்னதியை நாடி சந்தோஷ முடனே கூடி

வாழைக் கமுகுகளாம் வரிவரியாத்தோரணமாம்
பாளை மணம்வீசும் பத்தினியாள் ஆலயத்தில்
வீரமணி ஓசை அங்குபோடுவார்கள் பூஜை

கோரினேன்கோப்பு முத்துமாரியின்மேல் சிந்து தமிழ்
பாரிலுள்ள கனவான்களே புகழ்முயின் சிதைப்பொறுப்பீர்
அழகர் தமிழ்பாட்டு அதைப் புகழ்ந்து கேட்டு

நாகூறுமீறு என்றோட்டு

துர்க்கை திரிருலி சுந்தரக்கம்பிரி—அற்புதலங்காரியே
கோப்புமாரியம்மா உணைக்கோரியே

(1)

என்தாயையும் நாடி சிந்தைமகிழ்ந் தோடி—வந்தேனுனைத்தேடியே
வந்தனமிக தத்தேன் பலகோடியே

(2)

வேப்பிலைச் சிங்காரி கோப்புமகமாரி—யார்க்கு முபகாரியே
ஏழையினதுயர் தீர்க்குமலங்காரியே

(3)

பங்கமிலாயினச் சிங்கமே மாற்றுபர்—தங்கக்கனிரசமே
உந்தன் மகிமை பெங்கும் பிரகாசமே. (4)

வந்தவினை யோட்டும் சிந்தைகளிப்பூட்டும்—உந்தன் திருநாட்டமே
துதிக்கும் பலர்பெங்கும் பெருங்குட்டமே (5)

கோப்பயிலா பேட்டை குடிகள் வாழும் நாட்டை கார்க்கும்படி
கும்பிட்டேன் உன்பாதமதைப் போற்றிட யான் வந்திட்டேன் (6)

பட்டத் தலைவர்கள் எட்டுமிராசுகள் திட்டமுடனவர்கள்
குடும்பமதை விட்டகலாமலருள் (7)

அழகர்தமிழ்பாடி ஆசையுடன்குடி அன்பாய் வந்தேன் நாடியே
உன் சன்னதியை இன்பமுடன் தேடியே (8)

தசரதராஜ குமாரா-என்ற மேட்டு

(பல்லவி)

கோப்பிலமரு மாரித்தாயே, உந்தன் சேயே, இனி நீயே
வந்தருள்வாயே.

(அநுபல்லவி)

தாணியில் யானே தயங்கி நின்றேனே-தாயே உமது
திருத் தாழ் பணிந்தேனே
மாய வலையில் சிக்கி வருந்தாமல்தானே - வந்து காத்தருளும்
சீமானே - இங்கு நானே - உணைத்தானே - துதித்தேனே (1)

ஆலைக்கரும்பதுபோல் ஆகினேன்தேவி
அடியெனுக் கருள்புரி அமிர்த சஞ்சிவி
பாலன் படுந்துயரம் பார்த்து நீதாவி—பச்சமுடனே என்
முன் வாரும், அருள்தாரும், வினைதீரும், எனைக்காரும் (2)

சிங்கவாகனமேறும் திகளொழி மணியே
திருமாவின் தங்கையான தெகிட்டாத கணியே
வருவினை தீர்க்கக் கோப்பில் வந்தமர்ந்தினியே—வருந்தி
வோர்களைக் கண்பாரும், தினந்தோறும், எனைக்காரும், வசந்தாரும்

துஷ்டர்களை வதைக்கும் தூர்க்கை கெம்பீரி
துதிக்குமவர்க்கு நல்ல சுகந்தருமாரி
பக்தனழகர் தமிழ்க்கே யுபகாரி—பாடித்துதித்துப் புகழ்ந்தேனே,
உணைத்தானே, இனி நானே, பசுந்தேனே (4)

கும்மி.

கும்மியடி பெண்கள் கும்மியடி நம்ம கோப்பு மாரியின்மேல் கும்மி
யடி—நம்மையாளும் விநாயகர் பாதத்தை நாடிக்கும்மியடியுங்கடி 1

சித்திரை மாதத்தில் காப்புக்கடி நல்ல சேர்ந்த வைகாசிஇரண்டாம்
தேதி—விஸ்தாரமாகவே மாரிதேரேறின விந்தையைப்பாசடி மாதர்
களே (2)

மங்கையரே வந்தோம் மாரிதேரின்மேல் மகிழ்ச்சியாய் ஏறி வார
தைப்பார்—சிங்காரமாக கும்மியதுப்பாடி தீர்க்கமாய்ச் சொல்லி யடி
யுங்கடி (3)

ஆயிரங்கண்ணு முடையவளாமாரி அண்டர்கள் துயாம் தீர்த்தவ
ளாம்—தாயிவளென்றுமே தையலசே ரீங்கள் சாய்ந்துக்கும்மியடி
யுங்கடி (4)

நெற்றியில் திலதப்பொட்டுமிட்டு நல்ல நேர்விழிக்குமே மையெழுதி
எத்திசைபுகழும் கோப்பு மாரிதேரில் ஏறிவருவதைப் பாருங்கடி (1)

கண்டசரப்பளிக் காசுமாலையுடன் கம்மல் சிமிக்கிக் காலாளியுடன்
தண்டை சிலம்புகள் தானணிந்துகொண்டு தையலாள் வாரதைப்
பாருங்கடி (6)

உடுக்குப்போன்ற இடைதனிலே நல்ல ஒட்டியாணமதைத்தான்
பூட்டி—இடுக்கஞ் செப்பவோரைக் கொல்லுஞ் சூலங்கொண்டு ஏந்
திலையாள்வாசாள் பாருங்கடி (7)

மல்லிகை முல்லையிருவர்ச்சிபிச்சி மரிக்கொழுந்துடன் சண்பகமும்
நல்ல தினுசான வர்ணமாலே பூண்டு நாயகி வாரதைப்பாருங்கடி. (8)

ஆயிரம் பொன்கள் விலைபெற்றதேரின்மேல் அழகான வாழைமரங்
கள் கட்டி— நேயமாய்க் கனிவர்க்கம் ஈச்சங்குலையுடன் நேரிவிருப்
பதைப்பாருங்கடி (9)

மேள்வாத்தியங்கள் தான்முழங்கதேரில் வேண்சாமரைதாசிவீசிவர
தாளவரிசையுடன்குடி நம்மள்தையலாள் வாரதைப் பாருங்கடி (10)

பார்க்கப்பார்க்கக் கண்ணுயிரம் வேண்டுமே பார்வதி மாரியாள்
பாதத்திற்கே, — தீர்க்கமுடன் மலர்சாற்றியே நம்மள்சேர்ந்து
வேடிக்கைப் பார்ப்போமடி (11)

இன்னு மனேக விதங்களுண்டு நம் ஏந்தினே மாரியின் அற்புதங்கள்
உன்னதமாகவே செண்டாம் பாகத்திலே உள்ளபடியே உரைப்
போமடி. (13)

மாரியம்மன் கும்மி வாசித்துப் படித்து மக்கள் மைந்தரோடு செல்
வும் பெற்று—பாரிலெந்நாளும் சுகத்தோடிருந்துமே பாங்குடன்
வாழ்வாரே வாழி வாழி. (14)

